

ת"פ 17245/06/15 - תביעות צפת נגד האהב נאסר, ענאן אבו שאהין

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 17245-06-15 תביעות צפת נ' נאסר ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
תביעות צפת

המאשימה

נגד

1. האהב נאסר
2. ענאן אבו שאהין

הנאשמים

גזר דין (נאשם מס' 2)

כתב אישום ורקע:

1. הנאשם הורשע על סמך הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירת גניבה חקלאית לפי סעיף 384א(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

העבירה בוצעה ביום 10/12/14 סמוך לשעה 20:00, בכך שהנאשם, יחד עם נאשם נוסף ששמו האהב נאסר (להלן: "נאסר"), גנב שתי סוסות פוני השייכות לקיבוץ עין זיוון. הגניבה בוצעה כך שהשניים חתכו גדר תיל, נכנסו לשטח הקיבוץ בטנדר והעמיסו את הסוסים על העגלה. ערך הגניבה הוא 28,000 ₪.

ביום 3/11/15 הודה הנאשם במיוחס לו בכתב האישום והורשע, ונשלח לקבלת תסקיר של שרות המבחן.

תסקיר שרות המבחן:

ביום 17/5/16 הוגש תסקיר שרות המבחן בעניינו של הנאשם.

2. כפי שעולה מהתסקיר, הנאשם רווק בן 25. משפחתו מונה זוג הורים ו-5 ילדים, תיאר קשר קרוב עם בני משפחתו ואת אביו כדמות דומיננטית בבית ומשמעותית עבורו. בגיל 17 הפסיק את לימודיו והחל לעבוד אצל אביו במחצבה, שם הוא עובד עד היום וחש סיפוק מעבודתו.

שרות המבחן מסר כי הנאשם נעדר עבר פלילי, קיבל אחריות חלקית על מעשיו והסביר כי חלקו בביצוע העבירה היה בנהיגת הטנדר וכי לא היה מעורב בתכנון הגניבה, עוד מסר כי הוא נגרר בהתנהגותו אחרי נאשם מס' 1 וביטא אכזבה מכך.

הנאשם הביע חרטה על מעורבותו, חש בושה ומסר כי הדבר אינו מאפיין את התנהלותו בדרך כלל. שרות המבחן התרשם מהנאשם כאדם שגדל במשפחה נורמטיבית, תפקד כמצופה ממנו בהיבט האישי והתעסוקתי, צויין כי לא קיימים מאפיינים אנטי סוציאליים באישיותו והתנהגותו נשוא כתב האישום אינה מאפיינת את התנהלותו בדרך כלל. הנאשם ביטא חרטה על מעורבותו ואכזבה מכך שהתנהג בצורה פוגענית ולא שקולה. שרות המבחן לא זיהה נזקקות טיפולית אצל הנאשם או ביטוי למצוקה רגשית, ואף הנאשם שלל צורך במעורבות טיפולית - הדגיש כי הפיק את הלקחים, ודיווח כי בכוחותיו ובהדרכת בני משפחתו הוא מסוגל להימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד.

שרות המבחן העריך כי **הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד הינו נמוך וכי ההליך המשפטי היה בעל אפקט מרתיע עבירו.**

שרות המבחן המליץ שלא למצות עם הנאשם את הדין ולהסתפק בהטלת של"צ בהיקף של 200 שעות, מאסר על תנאי ופיצוי.

טיעוני הצדדים לעונש:

ביום 25/5/16 טענו בפניי הצדדים לעונש.

3. טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה עמד על החומרה בעבירות גניבת הבקר למינוי, טען כי בעלי החיים רועים בשדות מרעה פתוחים, הדבר מקשה את הפיקוח עליהם, ועניין זה מזמין את גנבי הבקר שקשה מאוד לעלות על עקבותיהם.

ב"כ המאשימה מסר כי סוסות הפוני הוחזרו לידי בעליהן, אך טען כי אין בנתון זה כדי להקנות זכות לנאשם.

לגבי עונשו של הנאשם מס' 1 בפרשה, נאסר, נמסר כי אותו נאשם צירף תיק נוסף ודומה לתיק הנדון ונגזר עליו מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות, קנס וענישה נלווית.

ב"כ הנאשם עתר להטיל על הנאשם חודשיים מאסר בפועל שניתן לרצותו בדרך של עבודות שרות, קנס משמעותי, מאסר על תנאי משמעותי והתחייבות.

4. טיעוני ב"כ הנאשם

עמוד 2

ב"כ הנאשם הפנה לעונשו של הנאשם מס' 1 נאסר, שהיה מעורב בשני אירועי גניבת סוסים, ונדון לעבודות שרות, וטען כי חלקו של נאסר גדול ומשמעותי מחלקו של הנאשם. צוין כי כתב האישום שותק לגבי השאלות מי מכר את הסוסות ומי קיבל את התמורה.

ב"כ הנאשם הפנה לת"פ 17321-06-15 של מותב זה, שהנו התיק השני בו היה מעורב נאסר, שם נשפט נאשם אחר ששמו מוחסן טראביה לארבעה חודשי מאסר על תנאי, של"צ ופיצוי. על נאסר, שהודה וצירף תיק זה, נגזרו 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות, 5 חודשי מאסר על תנאי ונס על סך 3,000 ₪.

ב"כ הנאשם ביקש שלא להטיל על הנאשם מאסר בפועל, גם לא בעבודות שרות מאחר ומדובר במעידה חד פעמית, הנאשם למד את הלקח והסוסות הוחזרו לבעליהן.

ב"כ הנאשם ביקש לקבל את המלצות התסקיר אך להימנע מהטלת פיצוי, אך ככל שבית המשפט יחליט על הטלת פיצוי אזי שיהיה בצד הנמוך.

הנאשם

ביקש סליחה והבטיח כי לא יסתבך בעתיד.

דין והכרעה:

5. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי בפרשה זו יש לתת משקל מכריע לעיקרון אחידות הענישה, וזאת גם במחיר מסויים של אי הלימה עונשית ובדרך של ענישה מקילה.

מצאתי כי צדק הסנגור כשטען כי קיים קשר רלוונטי לגבי הענישה, בין אירוע גניבת סוסות הפוני שהוא עניינו של כתב האישום שבפני, לבין האירוע הנוסף של גניבת סוס, שנדון בתיק אחר של בית משפט זה, ת"פ 17321-06-15 (להלן: "**התיק הנוסף**").

שני התיקים עניינם גניבת סוסים בישובי רמת הגולן בשני אירועים שהתרחשו באותה תקופה, חודש דצמבר 2014.

בתיק שבפנינו, גנב הנאשם, כאמור, את שתי סוסות הפוני מקיבוץ אלרום יחד עם אותו נאסר, שהיה נאשם מס' 1 בכתב האישום.

בתיק הנוסף גנב אותו נאסר, באירוע שהתרחש קצת מעל שבוע לאחר גניבת סוסות הפוני, סוס מחווה בישוב אודם. בתיק הנוסף הואשמו יחד עם נאסר שני נאשמים נוספים, שגם הם, כמו הנאשם שבפני, וכמו נאסר, כולם צעירים בני הכפר בוקעאטא.

6. לגבי נאסר, שגם עניינו נדון בפני, באה המאשימה בהסדר טיעון שכלל הסכמה לגבי עיקרי רכיבי הענישה - **נאסר צירף את שני התיקים, וביום 13/3/16 גזרתי את דינו בגין שני האירועים על פי הסדר הטיעון שהוצג לארבעה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות, 5 חודשי מאסר על תנאי וקנס על סך 3,000 ₪.**

יצוין כי לחובת נאסר עמד רישום פלילי קודם ללא הרשעה בגין עבירת הסגת גבול והיזק לרכוש במזיד.

עוד יצוין כי בטיעוניה לעונש בעניינו של נאסר טענה המאשימה כי נאסר היה העבריין הדומיננטי בשני אירועי גניבת הסוסים.

7. נאשם מס' 2 בתיק הנוסף - מוחסן טרביה (להלן: "טרביה"), הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון, הטיעונים לעונש לגביו נטענו באופן "פתוח", לאחר שהוגש תסקיר. **ביום 3/3/16 נגזר דינו של טרביה לעונש מאסר על תנאי למשך ארבעה חודשים לשלוש שנים בגין העבירה בה הורשע, של"צ בהיקף של 80 שעות ופיצוי על סך 1,000 ₪.**

בגזר הדין לגבי טרביה, הבעתי את דעתי כי יש לתת בכורה לשיקול אחידות הענישה מול עניינו של נאסר ומול רכיבי הענישה לגביהם הוסכם בהסדר הטיעון של אותו נאסר.

הבדלתי בין טרביה לבין נאסר, שצירף עוד תיק, שחלקו היה דומיננטי ושלחובתו היה תיק פלילי קודם.

לנוכח שיקולים אלה נמנעתי מלהטיל על נאסר מאסר וגזרתי את עונשו על פי המלצת התסקיר.

8. אני סבורה כי עניינו של הנאשם שבפני דומה הוא עד מאד לעניינו של אותו טרביה. נראה כי אם יוטל על הנאשם עונש חמור משמעותית מזה שהוטל על טרביה, ינגוד הדבר את עקרון אחידות הענישה, ותתהווה פגיעה לא ראויה בעשיית הצדק.

עקרון אחידות הענישה הוכר כעקרון חשוב, אשר מידת הצדק מחייבת התחשבות בו. יש להבטיח ככל הניתן כי נאשמים אשר נסיבותיהם דומות, ואשר ביצעו עבירות דומות, יענשו במידת דין דומה ככל הניתן.

ראו לדוגמא את דברי בית המשפט העליון בע"פ 97/5640 **רפאל רייך נ' מ"י**:

"**ייתאמר כבר כאן, אין כלל אחידות הענישה קובע - א-פריורי - כי דין אחד לכל העבריינים המורשעים באותו סוג של עבירות, ולא בהכרח ילמד בית-המשפט מהכרעת-הדין או מגזירת-הדין של אחד לגבי חברו (בין שהואשם יחד עם חברו באותו כתב-אישום ובין שלא; ראה ע"פ 348/77 כהן נ' מדינת ישראל [16], בעמ' 521). כל מקרה והנסיבות המיוחדות שבצדו, לאמור: נסיבות העבירה ונסיבותיו האישיות של הנאשם. עם זאת:**

"האמירה 'אחידות הענישה' איננה אמירה סתמית. היא באה למנוע אי צדק משווע בענישתם של נאשמים שהעובדות והנסיבות אשר מתקיימות לגביהם זהות או דומות. אין מדיניות עקרונית

עמוד 4

זו באה להציב ענישה שגרתית, טכנית ושבילנית שאין לסטות ממנה.

כשענישה אחידה זו אינה מבטאת נכונה את מדיניות הענישה הראויה למקרים הספציפיים, כי אז תבוא ענישה הולמת יותר, וזאת אם מאת דרגת שיפוט גבוהה יותר, ואם על ידי בית המשפט שיאמץ לעצמו את המדיניות המדריכה של דרגות השיפוט שמעליו" (רע"פ 1776/94 עובדיה נ' מדינת ישראל [17]).

9. כידוע, כל מקרה ונסיבותיו, וכל נאשם ונתוניו, וכפי שנאמר בהחלטת ביהמ"ש העליון שהובאה לעיל, אין לפרש את עיקרון אחידות הענישה כהוראה המחייבת בתי משפט לענישה שבילנית וטכנית. ואולם בעניינו של הנאשם שבפני מתגלמות נסיבות המחייבות הטלת עונש דומה לעונשו של טרביה, הנאשם בת"פ 15-06-17321, התיק הנוסף. שני הנאשמים הנם צעירים בני אותו גיל, נעדרי עבר פלילי, שביצעו עבירה יחד עם מי שהוגדר כעבריין הדומיננטי בידי המאשימה. השניים הודו וחסכו זמן שיפוטי, קבלו אחריות על מעשיהם ונמצאו כצעירים חיוביים שככל הנראה לא צפויה מפניהם עבריינות עתידית. לגבי שניהם הומלצה ענישה חינוכית בדמות של"צ, ובעניינו של טרביה, ההמלצה התקבלה בגזר הדין.

10. אזכיר שוב, כי נקודת המוצא בענישה בפרשה זו, לגבי שני תיקי גניבת הסוסים, ולגבי שלושת הנאשמים שהורשעו (יצוין כי נאשם נוסף ורביעי כפר באישום ועניינו קבוע להוכחות) היה הסדר הטיעון לגבי נאסר, הנאשם הדומיננטי, והיחיד שהיה מעורב בשני מקרי הגניבה, ועונשו הוסכם שיהיה ארבעה חודשי עבודות שרות.

11. לנוכח כוונתי לגזור על הנאשם עונש הדומה לעונשו של טרביה הנ"ל, ולפיכך להימנע מרכיב של מאסר בפועל, אף לא בעבודות שרות, לא ארחיב את הדיון לגבי מתחם העונש הראוי לעבירת גניבת הסוסים. יחד עם זאת, לא אמנע מלציין שמדובר בעבירה חמורה, נפוצה ומזיקה, המסבה נזק חמור לבעלי הבהמות, וגם לבעלי החיים האומללים עצמם. כל מקרה לגופו, וכל אירוע ונסיבותיו, ובמקרה זה מדובר בשתי סוסות, אשר נמכרו בנסיבות שלא הובררו לאדם שלישי, אך הוחזרו לקיבוץ עין זיוון, שנקט הליך שיפוטי מול אותו קונה. כאמור, אילולא ניתנה בכורה לעיקרון אחידות הענישה, ייתכן היה הדבר מביא לענישה חמורה יותר ולהטלת מאסר בפועל. יחד עם זאת, אציין, כפי שצינתי בגזר דינו של הנאשם טרביה, כי למרות חומרתה של העבירה, אני סבורה שמתחם הענישה בעבירה נע בין עונש של מאסר על תנאי למאסר בפועל לא ממושך, כך שבכל מקרה הענישה תיגזר בתוך מתחם הענישה.

12. נתתי דעתי לכך שהנאשם, שלא כמו טרביה, נהג בטנדר שעליו הועמסו הסוסות, ובכך היה חלקו משמעותי במעט, וכן כי מדובר כאן בשתי סוסות פוני אשר ערכן רב יותר מערכו של אותו סוס יחיד שנגנב בתיק הנוסף. הבדלים אלה לרעתו של הנאשם מול טרביה יגולמו לעונש השל"צ, שיהיה ארוך יותר, ובפיצוי שיהיה כבד יותר.

סוף דבר:

13. לאור האמור לעיל ובשים לב לעקרון אחידות הענישה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, הנאשם ישא עונש זה, אם יעבור במהלך תקופה של 3

שנים מיום גזר הדין את העבירה בה הורשע.

ב. צו של"צ בהיקף של 200 שעות במועצה המקומית בוקעתא, בביצוע עבודות גינון כמפורט בתסקיר שרות המבחן.

בית המשפט מסביר לנאשם את משמעות הצו, את מטרת השירות ואת פרטיו, ומזהירו שאם לא ימלא אחר הצו יהיה צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71ד' לחוק העונשין.

ג. פיצוי על סך 2,000 ₪ לקיבוץ עין זיוון באמצעות עד תביעה מס' 3, אשר ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים. תשלום ראשון עד יום 1.8.16 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי עמידה באחד התשלומים, יעמיד את מלוא הסכום לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' סיוון תשע"ו, 14 יוני 2016, במעמד הצדדים.